

DEPARTAMENTUL PENTRU
RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, 10.03.2015
Nr.682/DRP

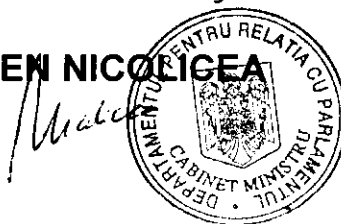
STIMATE DOMNULE DEPUTAT,

Vă transmitem alăturat, răspunsul formulat de *Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice* la interpelarea depusă de dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr.1740B, adresată Primului-ministru, având ca obiect „*OUG nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative*”.

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

EUGEN NICOLIGEĂ

DOMNULUI DEPUTAT ROMAN CRISTIAN CONSTANTIN

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

1043

Nesecret

27.02.2015

Nr.766/RP/13.02.2015

Către: Domnul Eugen Nicolicea

Ministru

Departamentul pentru relația cu Parlamentul

Ref: *Interpelare deputat Roman Cristian Constantin, aparținând Grupului parlamentar PNL*

Stimate domnule ministru,

Vă transmitem, alăturat, răspunsul formulat de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice la interpelarea adresată Primului - ministru de *domnul deputat Roman Cristian Constantin, aparținând Grupului parlamentar PNL, referitoare la „OuG nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative” (1740B/DRP/2014).*

Cu stimă,

 Rovana Plumb

Ministru

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

RĂSPUNS

la **interpelarea** adresată Primului - ministru de *domnul deputat Iordache Florin, aparținând Grupului parlamentar PSD, referitoare la „ OuG nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative”*, vă comunicăm următoarele:

Înființarea Agenției Naționale pentru Inspecția Muncii și Securitate Socială prin comasarea Inspecției Muncii și a Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, atât la nivel central, cât și la nivel local, a apărut ca o necesitate având în vedere dorința executivului, ca prin prerogativele ce i-au fost încredințate conform prevederilor legale în vigoare, să eficientizeze și să optimizeze activitățile de control în domeniul relațiilor de muncă, a sănătății și securității în muncă, precum și în domeniul social.

Prin crearea unei instituții unice care să coordoneze domeniile mai sus menționate s-a avut în vedere alinierea la principiile europene în domeniu, în vederea întăririi capacității administrative.

Având în vedere prevederile art. 4 din Convenția OIM nr. 81/1947 ratificată de România în 1973, prin care se statuează următoarele: *“În măsura în care practica administrativă a statului membru permite, inspecția muncii va fi plasată sub supravegherea și controlul unei autorități centrale.”*, executivul a emis Ordonanța de urgență nr. 86/2014 care prin art. 5 statuează că se înființează Agenția Națională pentru Inspecția Muncii și Securitate Socială, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin comasarea Inspecției Muncii și Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială. De asemenea, se prevede că, în subordinea Agenției Naționale pentru Inspecția Muncii și Securitate Socială se înființează, la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, direcții județene și a municipiului București de muncă și securitate socială, prin preluarea atribuțiilor și structurilor de la agențiile pentru plăți și

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

inspecție socială județene și a municipiului București și de la inspectoratele teritoriale de muncă.

Înființarea Agenției prin comasarea celor două instituții se realizează cu preluarea posturilor și a personalului aferent, precum și cu respectarea regimului juridic al fiecărei categorii de personal, cu menținerea drepturilor salariale.

Astfel, se respectă prevederile din art. 6 din Convenția OIM nr. 81/1947 ratificată de România în 1973.

“ART. 6

Personalul inspecției va fi format din funcționari publici al căror statut și condiții de serviciu le asigură stabilitatea în funcție și independența față de orice schimbare guvernamentală și orice influență neprevăzută din afară.”

Instituția nou înființată asigură îndeplinirea obiectivelor din programul de guvernare printr-o viziune inovatoare asupra domeniilor de muncă, sănătate și securitate în muncă și securitate socială asupra funcției de control în vederea eliminării fraudelor și erorilor, muncii nedeclarate, identificarea abuzurilor în toate formele prevăzute de legislația în vigoare, precum și asigurarea standardelor de calitate de către furnizorii de servicii sociale.

Astfel, prin crearea acestei instituții se produce un impact pozitiv asupra bugetului de stat prin:

- Plata beneficiilor sociale doar către persoanele îndreptățite la acestea;
- Plata contribuțiilor către bugetul consolidat de stat rezultat din activitatea desfășurată în baza contractelor individuale de muncă, încheiate în condițiile legii și după caz aplicarea amenzilor contravenționale.

Totodată, prin managementul unitar al bazelor de date din domeniile muncii și beneficiilor sociale se asigură un control riguros asupra beneficiarilor de asistență socială, cât și asupra angajatorilor și angajaților în vederea eliminării fraudelor.

Prin înființarea noii instituții se creează premisele instituirii unui sistem unic de interogare a bazelor de date care să conducă la eliminarea posibilității fraudării

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

fondurilor publice, diminuarea erorilor în identificarea beneficiarilor și a acordării drepturilor cuvenite.

De asemenea, înființarea unei noi instituții s-a impus ca urmare a deficiențelor constate de Curtea de Conturi care demonstrează că sistemul actual nu este eficient deoarece se lucrează pe efect și mai puțin pe cauză, respectiv prevenție.

Urgența emiterii actului atacat a constat în reglementarea la nivel unitar și național a tuturor atribuțiilor și activităților necesare în vederea:

- Întăririi capacității actului de control, îndrumare, coordonare și evaluare a aplicării reglementărilor legale în domeniile de competență;
- Conferirea unei sporite autorități activității de control, iar inspectorilor atribuții noi și drepturi mult mai bine conturate;
- Exercitarea funcției de autoritate de stat, prin care se asigură controlul aplicării unitare și respectării reglementărilor în domeniile sale de activitate, precum și funcționarea direcțiilor de muncă și securitate socială;

Redăm mai jos motivarea în ceea ce privește constituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014, susținute de argumentațiile Curții Constituționale pronunțate în spețe similare.

În ceea ce privește delegarea legislativă, respectiv mandatul atribuit Guvernului, în temeiul art. 115 din Constituție, prin Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014 Curtea Constituțională a reținut următoarele: "*Delegarea legislativă, consacrată expres de Legea fundamentală, presupune o excepție de la principiul constituțional al separației puterilor în stat și o derogare de la prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării". Dispozițiile art. 115 din Constituție atribuie Guvernului, autoritate constitutivă a puterii executive, dreptul de a legifera alături de Parlamentul României".*

În ceea ce privește analiza constituționalității prevederilor ordonanței de urgență prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție: "*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta*

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.

Astfel, în ceea ce privește interdicțiile și limitele de reglementare pe calea ordonanțelor de urgență, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea a reținut că din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție *”se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că ”nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că ”nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. În celelalte domenii prevăzute de text - regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție -, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă ”afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. În continuare, Curtea a arătat că ”verbul ”a afecta” este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: ”a suprima”, ”a aduce atingere”, ”a prejudicia”, ”a vătăma”, ”a leza”, ”a antrena consecințe negative””.*

În ceea ce privește regimul instituțiilor fundamentale ale statului, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că *”sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate expres de Constituție, în mod detaliat ori măcar sub aspectul existenței lor, în mod explicit sau doar generic (instituțiile cuprinse în titlul III din Constituție, precum și autoritățile publice prevăzute în alte titluri ale Legii fundamentale)”* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014). Așadar, instituțiile fundamentale ale statului au *”statut constituțional”* (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009).

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

Astfel, Curtea a considerat că sunt instituții fundamentale ale statului, spre exemplu, Curtea de Conturi (Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, sau Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009), Președintele României (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007), Consiliul Superior al Magistraturii (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 12 iunie 2013), Înalta Curte de Casație și Justiție (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009), Consiliul Suprem de Apărare a Țării (Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009), ministerele și celelalte organe ale administrației publice (Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009), Ministerul Public (Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010), consiliile locale, primării și consiliile județene (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010) sau Curtea Constituțională (Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012).

Cât privește înțelesul sintagmei "afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului", Curtea, prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, a statuat că aceasta vizează "toate componentele care definesc regimul juridic al acestora - structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc.". De asemenea, toate aceste componente se subsumează organizării și funcționării instituțiilor fundamentale ale statului (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010).

Actul normativ în discuție, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 are ca obiect înființarea Agenției Naționale pentru Inspekția Muncii și Securitate Socială prin comasarea Inspekției Muncii și a Agenției Naționale pentru Plăți și Inspekție Socială, instituții aflate în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice. Astfel, luând în considerare pe

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

de o parte aprecierile Curții Constituționale astfel cum am arătat anterior precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014, se constată că măsurile adoptate de executiv nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acesteia. Mai mult, prin înființarea Agenției Naționale pentru Inspekția Muncii și Securitate Socială, se întărește capacitatea administrativă ceea ce va conduce la o funcționare mult mai eficientă a acestei instituții la nivel național.

O altă interdicție prevăzută de dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție este aceea că, prin ordonanța de urgență să nu fie afectate "drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție". Incidența dispozițiilor constituționale este subsecventă în acest caz stabilirii unor drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale al căror exercițiu sau existență să fi suferit o restrângere sau o vătămare. Or, cum se poate observa prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 nu au fost încălcate drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale, deoarece *Agenția Națională pentru Inspekția Muncii și Securitate Socială preia posturile pe bază de protocol de predare-primire, precum și personalul din cadrul Inspekției Muncii și al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspekție Socială, cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, fără afectarea drepturilor salariale și îndeplinește toate atribuțiile instituțiilor ce urmează a se desființa în următoarele domenii de activitate: securitate și sănătate în muncă, relații de muncă, supravegherea pieței, securitate socială, beneficii sociale.*

De asemenea, precizăm că, la adoptarea OuG nr. 86/2014 nu au fost încălcate dispozițiile prevăzute de art.115 alin.(1) și (2) din Constituția României, întrucât pentru emiterea unei ordonanțe de urgență nu este necesară o lege de abilitare a Guvernului.